
Århus Statsgymnasium

Afslutningen

FREDAG DEN 22. JUNI 1973 KL. 10

Fællessang: Den signede dag

Dimission

Uddeling af eksamensbeviser

J. B. Loeillet: sonate for blokfløjte
og basso continuo, opus 1, nr. 1.
adagio - allegro - adagio - giga.

Hanne Brødsgaard Larsen
Per Fjordside

Translokation

Fællessang: Hvor smiler fager den danske kyst

*Herefter uddeler klasselærerne karakterbøger
i klasserne eller i frokoststuen.*

Mel.: C. E. F. Weyse

Den signede dag med fryd vi ser
af havet til os opkomme;
den lyse på himlen mer og mer
os alle til lyst og fromme !
Det kendes på os som lysets børn,
at natten hun er nu omme !

Den signede stund, den midnatstid,
Vor Herre han lod sig føde,
da klared det op i østerlid
til dejligste morgenrøde,
da lyset oprandt, som jordens bold
skal lysne udi og gløde.

Om levende blev hvert træ i skov,
og var så hvert blad en tunge,
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge;
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge.

Som guld er den årle morgenstund,
når dagen opstår af døde,
dog kysser os og med guld i mund
den liflige aftenrøde,
så tindre end må det matte blik,
de blegnede kinder gløde.

Så rejse vi til vort fædreland,
der ligger ej dag i dvale,
der stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale,
så frydelig der til evig tid
med venner i lys vi tale.

N. F. S. Grundtvig (1826).

Mel.: Oluf Ring

Hvor smiler fager den danske kyst
og breder favnen, når solklar bølge
og sommerskyer og skib med lyst
står Sundet ind i hinandens følge,
og Kronborg luder
ved Sjællands port
mod hvide skuder,
hvor lyst! hvor stort!

Den danske mark i en bølgen går
som åndedræt af en venlig kvinde.
Sødt gynger byggen sit silkehår,
og rugen ånder med sol i sinde,
og vinden iler
til hvedens bryst.
Hvor fager smiler
den danske kyst !

Der driver hoduft med krydret vind.
Igennem engen en å sig slynger.
Og lærken ringer skærsommer ind,
mens vilde blomster ved grøften gynger.
Gravhøje kroner
det grønne land.
Hvor skønt fortoner
sig sø og strand !

Hvad hånden former, er åndens spor.
Med flint har oldbonden tømret, kriget.
Hver spån, du finder i Danmarks jord,
er sjæl af dem, der har bygget riget.
Vil selv du fatte
dit væsens rod,
skøn på de skatte,
de efterlod !

Johannes V. Jensen (1925).